

РЕШЕНИЕ

№ 3614

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2759** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на В. Л. П. от [населено място] срещу решение № ПИ – 70 от 02.03.2022г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу действие на публичен изпълнител, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г. Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, тъй като не е налице идентичност на спора, въведен с оспорването на посоченото действие и предмета на спора, решен с влязло в сила решение № 525 от 25.10.2021г. на Административен съд – Плевен по адм. дело № 295/2021г., като подробно обосновава тезата си. Прави искане за отмяна на посоченото решение. Излага съображения и за основателността на жалбата си срещу действие на публичен изпълнител, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г., което е извън предмета на настоящото дело, тъй като тази жалба не е разгледана по същество по административен ред.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП – С. оспорва жалбата по съображенията, с които е постановено оспореното решение. Претендират се разноси по делото в размер на 500лв. за юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

С оспореното решение № ПИ – 70 от 02.03.2022г. директорът на ТД на НАП – С. е оставил жалбата на ЧСИ В. Л. П. с район на действие – Окръжен съд – Ловеч, съдържаща искане за прогласяване на нищожност на действие на публичен изпълнител, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г. без разглеждане като недопустима, на основание, чл. 267, ал.2, т. 6 от ДОПК, с мотиви, че е налице влязло в сила съдебно решение, с което е отхвърлена жалбата на ЧСИ срещу решение на директора на ТД на НАП – С. № ПИ – 77 от 05.03.2021г., с което е отхвърлена по административен ред жалбата му срещу разпореждане за изпълнение с изх. № С210022-155-0000002 от 10.02.2021г. на гл. публичен изпълнител – решение № 525 от 25.10.2021г. на Административен съд – Плевен по адм. дело № 295/2021г. Директорът на ТД на НАП по същество е приел, че с посоченото решение, административният съд се е произнесъл инцидентно по отношение на валидността на Запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г., като е приел същото за валидно издадено, т.е. че същото не е нищожно.

Запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г. е адресирано до В. П. – ЧСИ с рег. № 879 и район на действие Окръжен съд – Ловеч. Със същото той е уведомен, че във връзка с предполагаемо публично вземане в размер на 740 000,94лв., с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 7156 от 23.03.2017г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложен запор на [фирма] върху вземане от трето лице - В. П., ЧСИ с рег. № 879 и район на действие Окръжен съд – Ловеч.

Решение № 525 от 25.10.2021г. на Административен съд – Плевен по адм. дело № 295/2021г. е постановено по повод оспорването на Решение ПИ-77/05.03.2021г. на

Директора на ТД на НАП- С., с което е потвърдено Разпореждане за изпълнение на осн. чл. 211 от ДОПС изх. № С 210022-155-000002 /10.02.2021г. издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Разпореждане за изпълнение с изх.№ С -210022-155-000002/10.02.2021г. е издадено осн. чл. 211 ал.3 вр. чл. 206 ал.2 и чл. 211 ал.1 от ДОПК, на следното фактическо основание - ЧСИ В. П. е допуснал изплащане на сумата в размер на 739988,94лв на длъжник по изпълнително дело, въпреки получено от него запорно съобщение № 485/23.03.2017г. и в нарушение на разпоредбите на ДОПК и ЗОЗ, съгласно който от датата на получаване на запорното съобщение задълженото към длъжника лице не може да предава дължимите от него суми или вещи на длъжника, тъй като спрямо тях има задължение на пазач, без да е удовлетворен НАП като кредитор. Определена е дължима сума за внасяне 1 025318,61 лв., в това число главница в размер на 739 988,94 лв. и лихва 285 329,67 лв. изплатена от ЧСИ В. П.. въпреки наложения запор - възбрана с Постановление № 7456/23.03.2017г., ведно със законната лихва, считано от 25.04.2017г. до 10.02.2021г.

Видно от мотивите на решение № 525 от 25.10.2021г. на Административен съд – Плевен по адм. дело № 295/2021г., съдът е коментирал многократно действието на публичен изпълнител, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г., като е приел същото за валидно извършено. С решението си по делото съдът е отхвърлил жалбата срещу Разпореждане за изпълнение с изх.№ С -210022-155-000002/10.02.2021г.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, които правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

При преценка на правилността на оспореното решение съдът констатира, че то е постановено по допустима жалба, доколкото с нея е направено искане за прогласяване на нищожност на действията на публичния изпълнител, обективизирани в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г. от третото задължено лице по

посоченото запорно съобщение.

Съдът намира, че решението на директора на ТД на НАП – С. е съобразено с материалния закон, като основанията за този извод са следните: С решение № 525 от 25.10.2021г. на Административен съд – Плевен по адм. дело № 295/2021г., страни по които са същите, като по настоящото дело, съдът е коментирал многократно действието на публичен изпълнител, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г., като е приел същото за валидно извършено. Нормата на 17, ал.1 от ГПК, приложима на основание § 2 от ДР на ДОПК в производството по чл. 268 от ДОПК пред административния съд, урежда, че с решението си съдът взема становище по всички обуславящи въпроси, които имат значение за решаване на делото, освен по въпроса дали е извършено престъпление. Ал. 2 на чл. 17 от ГПК допълва, че съдът се произнася инцидентно по валидността на административните актове независимо от това, дали те подлежат на съдебен контрол. При тази правна норма съдът приема, че валидността на действията на публичния изпълнител, обективизирани в обсъжданото запорно съобщение е била предмет на проверка в рамките на адм.д. № 295/2021г. по описа на АС – Плевен. Правилно това обстоятелство е взето предвид от директора на ТД на НАП – С. и жалбата на В. П. от 2021г. с искане за прогласяване на нищожност на действието на публичен изпълнител, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г. до него е преценена като недопустима и оставена без разглеждане.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноси от страна на процесуалния представител на ответника е основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 144, ал. 2 от ДОПК. Делото е без определен материален интерес. Юрисконсултското възнаграждение при този материален интерес предвид нормата на чл. 8, ал.2, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се определи в размер на 500лв. Жалбоподателят следва да бъде осъден да плати тази сума на ТД на НАП – [населено място].

По изложените съображения и на основание чл. 268 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. П. от [населено място], бул. „инж. И. И.“, № 30, вх. Б, ет. 4, ап. 31, срещу решение № ПИ – 70 от 02.03.2022г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалбата от 2021г. на ЧСИ В. Л. П. с район на действие – Окръжен съд – Ловеч, срещу действие на публичен изпълнител, обективирано в запорно съобщение с изх. № 59 – 00 – 485 от 23.03.2017г.

ОСЪЖДА В. Л. П. от [населено място], бул. „инж. И. И.“, № 30, вх. Б, ет. 4, ап. 31 да плати на ТД на НАП – [населено място] разноски по делото в размер на 500лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: